

MARKÉTA ŠICHTAŘOVÁ: NATO má vážný feministický problém!

- CZ24 News | 19. ledna 2020

NORSKO: Jistě jste už některou z variant toho provařeného rádoby-vtipu slyšeli. Toho, jak se sejde ruský, německý a americký dirigent.

A ten ruský se vyťahuje: „Ve svém orchestru mám dokonce jednoho Žida!“ Německý na to machruje: „Já jich tam mám pět!“ A americký jen zmateně a omluvně krčí rameny: „No - já vlastně nevím, kolik jich tam je...“ Libovolně lze zaměnit za gaye, černochoy, ženy... a tak dál.

Pointa je zřejmá a hned dvojitá. Zaprvé ten, kdo skutečně, vnitřně, nemá žádné předsudky, příslušníky různých skupin nevnímá; prostě mu jaksi splývají s ostatními. A zadruhé je to svým způsobem i výsměch všelijakým kvótám a umělým pokusům o „vyváženost“: Do jakékoliv funkce, ať už ve státní správě nebo v soukromé firmě, by měl být dosazován ten, kdo k tomu má nejlepší předpoklady, kdo je pro danou funkci nejužitečnější. Poměr „cena / výkon“ by měl být jediný klíč. Další kecy o genderu, minoritách, o tom a onom, jsou v téhle situaci právě jen - kecy.

A právě proto je tak pozoruhodná zpráva, která se objevila tento týden: **Podle ní míří do nejvyššího vojenského orgánu NATO pětapadesátiletá viceadmirálka Louise Dedichenová z Norska.** A stává se tak historicky první ženou, která jako stálá národní zástupkyně v tomto orgánu zasedá.

Potud vše dobré. Připomeňme: Každá funkce by měla být obsazována podle klíče nejlepších předpokladů a schopností. Pokud je paní Dedichenová tak dobrá, bylo by velmi podivné se nad tím podívat. Jako co na tom, že je to žena??? Jenomže ono to podivné je. Podivné to je, jakmile si poslechneme její názory. Tahle dáma totiž spáchala při příležitosti svého jmenování následující výrok:

„Situace ve světě není pro každého identická. Vzrůstající počet žen v NATO proto dělá Alianci silnější a lépe připravenou na bezpečnostní hrozby, jimž čelí.“

Vskutku pozoruhodné. Dosud jsem si myslela, že čím víc odborníků, stratégů a vojáků, tím lépe připravená a silnější armáda. Že by armádu lépe pro boj připravila feminizace, se dozvídám prvně. Protože jsem vojensky nevzdělaná osoba, pokouší se o mě podezření, že jsou to zase jen kecy - ale to jistě není možné, protože tak slovnatá organizace by měla vědět líp než Šichtařka, co ji dobře připraví pro boj. Já jen, že jsem si nevšimla, že války by se vyhrávaly ideologií. Naivně bych řekla, že války se vyhrávají správným použitím strategie a zbraní.

Je ovšem kapku těžké umlčet mé podezření, že tyhle kecy nejsou jen ideologické kecy, když se do toho přimíchá ještě jedna ingredience. Jak víme, Norsko vyniká mnoha podivnými ideologiemi. Tak třeba s oblibou krade děti, že. Třeba české děti s českým státním občanstvím. Rádo protěžuje ženy nad muži. Libuje si ve velkém multikulturalismu. (Když říkám velkém, myslím VELKÉM.) A taky si libuje v záškoláctví a environmentálním alarmismu, že, slečno Thunberg? (To poslední mi pro změnu připadá jako výstavní pozérství, když norské bohatství, které mu umožňuje všechny tyhle roupy, pramení z těžby ropy a plynu, tedy surovin zcela nekompatibilních se zeleným alarmismem. Současně ale díky svým fosilním palivům mají Norové dost peněz na to, aby svůj anti-ropný zelený socialismus exportovali do dalších zemí.)

No - a paní Dedichenové prohlásila, že prý „se chce věnovat i klimatickým změnám v souvislosti s působením ozbrojených sil“. Možná bych si pod tím měla představit, že tanky by

příště měly být jen na elektrické baterie. Patrně pak v případě války bude nutno nejprve na nepřátelském území vybudovat elektrické nabíjecí stanice a teprve po dotažení vhodné elektroinfrastruktury bude moci být zahájen ozbrojený útok. Bylo by to jistě velmi ekologické. Akorát si nejsem jistá, jestli dřív, než ty nabíječky NATO postaví, nás nepřítel nerozmázne odporně neekologickou bombou.

To jsou však zcela nemístné námitky. Co na tom, že budeme rozmáznuti. Aspoň se lidstvo ekologicky zmenší. Hlavně že za našimi tanky nebude uhlíková stopa.

Markéta Šichtařová